

Arrest

nr. 148 057 van 18 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 3 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 mei 2014 huwde verzoeker met D.D, die de Belgische nationaliteit bezit.

1.2. Op 25 juni 2014 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.3. Op 22 december 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt

“De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Als bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt betrokkene volgende documenten voor:

-een attest van de FOD Financiën dd 03.07.2014 waaruit blijkt dat de Belgische referentiepersoon voor de periode januari-december 2014 maandelijks een voorschot van 700,27EUR alimentatie heeft ontvangen. Echter, deze onderhoudsgelden worden betaald door derden om te voorzien in de noden van en bij te dragen in de kosten verbonden aan het levensonderhoud van de kinderen van de referentiepersoon, en kunnen dan ook bezwaarlijk aangewend worden om betrokkene ten laste te nemen. Deze bedragen worden bijgevolg niet in - overweging genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

-attesten van het Kinderbijslagfonds ADMB dd 21.05.2012, 05.03.2013, 03.07.2014 ivm de kinderbijslag die de Belgische referentiepersoon ontvangt en waaruit blijkt dat zij recht heeft op een kinderbijslagtoeslag omwille van het feit dat 2 van haar kinderen een aandoening hebben; attesten van de FOD Sociale Zekerheid (Directie- Generaal Personen met een handicap) dd 16.04.2012, 15.05.2012, 05.03.2013 waaruit blijkt dat de Belgische referentiepersoon en 2 van haar kinderen invalide/gehandicapt zijn. Echter, aangezien kinderbijslag een vorm van aanvullende gezinsbijslag is, kan dit bedrag niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

-een “inkomstenverklaring” van de Voorzorg Sint-Truiden dd 09.7.2014 waaruit blijkt dat de Belgische referentiepersoon voor de periode januari-december 2014 een invaliditeitsuitkering ontving van gemiddeld 1230,25EUR/maand; bijbehorende rekeninguittreksels.

Gezien enkel rekening kan worden gehouden met het inkomen uit invaliditeit, zijn deze ontoereikend overeenkomstig de bepalingen van art. 40ter van de wet De bestaansmiddelen zijn immers niet (minstens) gelijk aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Overwegende dat de armoederisicogrens voor twee volwassenen rond de 1500 € bedraagt, de Belgische referentiepersoon nog 5 kinderen ten laste heeft, de referentiepersoon invalide is wat redelijkerwijze extra (verzorgings)kosten met zich meebrengt en de maandelijks te betalen huurprijs 650€ bedraagt, is een inkomen (zonder het in rekening brengen van de alimentatie en de kinderbijslag die expliciet bedoeld is voor de kinderen) van 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast echt wel het (minimum wat hier ter beschikking hoort te zijn om het verblijfsrecht aan betrokkene te kunnen toestaan (behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.”

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.*

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoeker de schending op van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoeker.

De Dienst Vreemdelingenzaken geeft als reden dat zijn aanvraag geweigerd werd: "De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie."

Meer bepaald, beweert de verwerende partij dat de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon, mevr. [D.], ontoereikend zijn.

De stelling van verwerende partij dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, is echter onterecht en is het gevolg van onzorgvuldig onderzoek naar de financiële situatie van de Belgische referentiepersoon.

Volgens art. 40ter Vreemdelingenwet worden bestaansmiddelen toereikend geacht indien ze minstens gelijk zijn aan 120% van het leefloon tarief 'persoon met een gezin ten laste'. Momenteel bedraagt dat € 1.307,78.

Volgens bepaalde rechtsleer is deze inkomensgrens echter te hoog en strijdig met de rechtspraak van het Hof van Justitie (arrest Chakroun 4 maart 2010, nr. C-578/08). (zie bijlage 2) Bestaansmiddelen die minstens gelijk aan 100% van het leefloon tarief 'persoon met een gezin ten laste' zouden voldoende moeten zijn.

Als deze zienswijze gevolgd wordt, zijn de bestaansmiddelen ruimschoots toereikend vermits de Belgische referentiepersoon een invaliditeitsuitkering ontvangt van ongeveer € 1.250 per maand en het leefloon tarief 'persoon met een gezin ten laste' momenteel € 1.089,82 bedraagt. (zie bijlage 3)

Ook als deze zienswijze niet gevolgd wordt, zijn de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon meer dan toereikend en worden ze verkeerd weergegeven door de verwerende partij.

De verwerende partij houdt onterecht enkel rekening met de invaliditeitsuitkering van ongeveer € 1.250 per maand. Rekening houdend met alle vormen van inkomsten en tegemoetkomingen, heeft de Belgische referentiepersoon heeft een gezinsinkomen van meer dan € 3.000 per maand:

- De invaliditeitsuitkering voor januari 2015 bedroeg € 1.276,02. (zie bijlage 3)*
- Haar dochter [N.G.] is regelmatig tewerkgesteld. In 2014 haalde zij hier € 1.465,37 aan inkomsten uit. (zie bijlage 4) Inmiddels is ze fulltime aan het werken en heeft ze een arbeidscontract tot februari 2016; ook deze inkomsten maken deel uit van het in aanmerking te nemen gezinsinkomen.*
- Het voorschot alimentatie in december 2014 bedroeg € 700,87. (zie bijlage 5)*
- De kinderbijslag in december 2014 bedroeg € 1.611,42. (zie bijlage 6)*

De verwerende partij houdt onterecht geen rekening met de alimentatie en de kinderbijslag voor de berekening van de bestaansmiddelen.

Verder houdt de verwerende partij onterecht geen rekening met een aantal tegemoetkomingen die de Belgische referentiepersoon ontvangt en worden ook haar kosten verkeerd weergegeven:

- De huurprijs bedraagt inderdaad € 650 per maand, doch de Belgische referentiepersoon ontvangt een huursubsidie van € 240 per maand. (zie bijlage 7)*
- De Belgische referentiepersoon ontving in januari 2014 een stookolietoelage van € 210. (zie bijlage 8)*
- Zij ontvangt eveneens jaarlijks een tussenkomst voor medische kosten van € 200 (zie bijlage 9)*
- Voor haar kinderen [N., J., J., en R.-J. G.] ontving zij voor het schooljaar 2014-2015 een studietoelage in totaal van € 2.288,28. (zie bijlage 10)*
- Voor het aanslagjaar 2014 ontving zij een belastingteruggave van € 2.150. (zie bijlage 11)*

In haar nota met opmerkingen stelt verwerende partij onterecht dat de bewijzen die verzoeker overmaakt aangaande de huursubsidie, stookolietoelage, jaarlijkse tussenkomst in de medische kosten, studietoelage en belastingteruggave, nooit aan het Bestuur, vóór het nemen van de bestreden beslissing, ter kennis werden gebracht waardoor er geen rekening mee kan worden gehouden.

Naar aanleiding van het voorgenomen huwelijk werd mevr. [D.] echter verhoord door de politie op 02.04.2014. In dat verhoor stelt zij letterlijk dat ze al vier jaar op de wachtlijst staat voor een sociale woning maar dat ze binnenkort een huursubsidie krijgt. Verder vermeldt zij in het verhoor de inkomsten

die zij ontvangt als invaliditeitsuitkering, de verhoogde kinderbijslag, de alimentatie en dat zij een terugbetaling krijgt a rato van 90% voor de schoolrekeningen en de bijzondere medische kosten van het OCMW.

De verwerende partij stelt in haar nota letterlijk: "Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.."

Dit verhoor zit integraal in het dossier. De in het verhoor vermelde feiten en gegevens waren gekend of dienden gekend te zijn aan de verwerende partij op het ogenblik van de beslissing.

Bijgevolg heeft de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door geen rekening te houden met dit verhoor en de erin vermelde feiten en gegevens.

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden.

Het oordeel van verwerende partij dat de bestaansmiddelen niet toereikend zijn, berust een onzorgvuldig onderzoek en een foutieve feitenvinding.

De maandelijkse inkomsten van de Belgische referentiepersoon bedragen duidelijk meer dan € 1.500 wat verwerende partij bepaalt als de armoedegrens van twee volwassenen. En a fortiori bedragen de bestaansmiddelen meer dan 120% van het leefloon van een persoon met gezinslast.

Het is ruimschoots voldoende aangetoond dat de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon gemakkelijk volstaan om in de noden van haar echtgenoot en de rest van haar gezin te voorzien.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, met dien verstande echter dat de aanvrager van een vergunning alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij aan de voorwaarden voldoet (cf. RvS 12 maart 2013, nr. 222.809).

2.3. Artikel 40bis, §2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk."

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- (...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

(...)"

2.4. Verzoeker kan niet dienstig, verwijzend naar "bepaalde rechtsleer" en naar de website van Kruispunt Migratie- Integratie voorhouden dat "Bestaansmiddelen die minstens gelijk aan 100% van het leefloon tarief 'persoon met een gezin ten laste' [...] voldoende [zouden] moeten zijn" en hiermee afbreuk doen aan het gestelde in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Hierin wordt duidelijk bepaald, "Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie".

2.5. Het Grondwettelijk Hof heeft zich in zijn arrest nr.121/2013 van 26 september 2013 reeds uitgesproken over de verenigbaarheid van deze bepaling met de bepalingen van de Grondwet en daarmee samenhangende bepalingen waaraan het Hof kan toetsen: "55.2. Door te bepalen dat de stabiele en toereikende bestaansmiddelen van de gezinshereniger ten minste moeten gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, heeft de wetgever een referentiebedrag willen vaststellen. Aldus heeft die bepaling tot gevolg dat de overheid die de aanvraag tot gezinshereniging moet onderzoeken, geen verder onderzoek moet doen naar de bestaansmiddelen indien de gezinshereniger over een inkomen beschikt dat gelijk is of hoger dan het beoogde referentiebedrag. De bestreden bepaling heeft niet tot gevolg dat de gezinshereniging wordt verhinderd indien het inkomen van de gezinshereniger lager is dan het vermelde referentiebedrag. In dat geval moet de bevoegde overheid, volgens artikel 42, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, in het concrete geval en op basis van de eigen behoeften van de Belg en van zijn familieleden, bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder dat de familieleden ten laste vallen van de openbare overheden. " Deze behoefteanalyse is in casu geschied en verzoeker uit hierop geen kritiek.

2.6. Het arrest Chakroun waarnaar verzoeker verwijst heeft betrekking op de toepassing van richtlijn 2003/86/EG die handelt over gezinshereniging van niet-EU-onderdanen met niet-EU-onderdanen wat niet de situatie van verzoeker is. Maar ten overvloede, ook daar stelde het Grondwettelijk Hof in het reeds voormelde arrest als volgt: "B.11.4. Door het opleggen van een inkomensvoorwaarde aan de gezinshereniger wil de wetgever vermijden dat de vreemdeling die in het kader van gezinshereniging een verblijfsrecht wil verkrijgen ten laste valt van de openbare overheden en streeft hij ernaar dat die personen in menswaardige omstandigheden kunnen worden opgevangen (Parl. St., Kamer, 2010-2011, DOC 53-0443/018, p. 73). Dergelijke inkomensvereisten worden uitdrukkelijk toegelaten door artikel 7, lid 1, onder c), van de richtlijn 2003/86/EG en worden door het Hof van Justitie als toelaatbaar beschouwd (HvJ, 4 maart 2010, C-578/08, Chakroun, punt 42; 6 december 2012, C-356/11 en 357/11, Maahanmuuttovirasto, punt 71). In zoverre dat ze moeten voorkomen dat de betrokken vreemdelingen ten laste vallen van de overheid, zijn die vereisten eveneens noodzakelijk voor « het economisch welzijn van het land », zoals bedoeld in artikel 8.2 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens."

2.7. Verzoeker haalt verder in zijn synthesesmemorie inkomsten aan van de dochter van de Belgische referentiepersoon, maar uit niets blijkt dat verzoeker dit heeft aangehaald ter ondersteuning van zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag, laat staan daarvan bewijzen heeft overgemaakt of heeft aangetoond dat de Belgische referentiepersoon hierover kan beschikken. Verzoeker voegt daaromtrent stukken aan het

verzoekschrift doch verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening te hebben gehouden met stukken die voor het eerst aan het verzoekschrift worden toegevoegd. Verder maakt verzoeker gewag van een voorschot alimentatie in december 2014 doch hiermee doet verzoeker geen afbreuk aan de beoordeling van de verwerende partij in de bestreden bijlage 20 aangaande onderhoudsgelden: *“Echter, deze onderhoudsgelden worden betaald door derden om te voorzien in de noden van en bij te dragen in de kosten verbonden aan het levensonderhoud van de kinderen van de referentiepersoon, en kunnen dan ook bezwaarlijk aangewend worden om betrokkene ten laste te nemen. Deze bedragen worden bijgevolg niet in - overweging genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.”*

Voorts maakt verzoeker gewag van kinderbijslag voor de maand december 2014, maar dit element valt te situeren nadat de bestreden bijlage 20 tot stand kwam en hiermee wordt alleszins geen afbreuk gedaan aan de beoordeling van de verwerende partij *“Echter, aangezien kinderbijslag een vorm van aanvullende gezinsbijslag is, kan dit bedrag niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.”* Evenmin wordt aan voorgaande beoordelingen van de verwerende partij afbreuk gedaan door de simpele overtuiging van verzoeker *“De verwerende partij houdt onterecht geen rekening met de alimentatie en de kinderbijslag voor de berekening van de bestaansmiddelen.”*

2.8. Verder somt verzoeker een aantal tegemoetkomingen op die de Belgische referentiepersoon ontvangt waarmee volgens verzoeker geen rekening werd gehouden en worden volgens verzoeker de kosten verkeerd weergegeven, maar gelet op de stukken die zich in het administratief dossier bevinden kan verwerende partij gevolgd worden wanneer ze in haar nota stelt, *“De bewijzen die hij thans overmaakt aangaande de huursubsidie, stookolietoelage, jaarlijkse tussenkomst in de medische kosten studietoelage en belastingteruggave, werden nooit aan het Bestuur, vóór het nemen van de bestreden beslissing, ter kennis gebracht waardoor er derhalve ook geen rekening kan gehouden worden”.*

Verzoeker brengt hiertegen in *“Naar aanleiding van het voorgenomen huwelijk werd mevr. [D.] echter verhoord door de politie op 02.04.2014. In dat verhoor stelt zij letterlijk dat ze al vier jaar op de wachtlijst staat voor een sociale woning maar dat ze binnenkort een huursubsidie krijgt. Verder vermeldt zij in het verhoor de inkomsten die zij ontvangt als invaliditeitsuitkering, de verhoogde kinderbijslag, de alimentatie en dat zij een terugbetaling krijgt a rato van 90% voor de schoolrekeningen en de bijzondere medische kosten van het OCMW.”* Verzoeker kan echter niet gevolgd worden in zijn betoog. Ten eerste betreffen dit geen precieze bedragen en ten tweede komt het de verwerende partij niet toe om aan de hand van andere stukken in het administratief dossier die geen uitstaans hebben met de vestigingsaanvraag te gaan nagaan of de Belgische referentiepersoon mogelijk nog over andere inkomsten beschikt. Verzoeker heeft een vestigingsaanvraag ingediend als echtgenoot van een Belgische en het komt hem toe bij deze aanvraag alle stukken over te maken waaruit blijkt dat voldaan is aan de in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden. De zorgvuldigheidsplicht voor de overheid, waarop verzoeker zich beroept, rust ook op hem (RvS 28 april 2008, nr. 182.450) en hij heeft hieraan niet voldaan.

Het enig middel is ongegrond.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA